

זֶקֶן נֵתָן וְלֹא יַעֲבוֹר

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם א' נִסָּן (ראש חודש ניסן)

סדר לקוטי מוהר"ן הי"מ:

תורה סה

כָּל הַנְּפֹשׁוֹת תְּאָבִים וּמִתְאָוִים לְמֹמֶז. וְלֹא לְמֹמֶז בְּלִבֵּד מִתְאָוִים
 וְאוֹהָבִים אוֹתוֹ, אֵלָּא אֶפְלוּ לְהֶאָדָם שְׂיֵשׁ לוֹ הַמֹּמֶז, דְּרֵךְ בְּנֵי
 אָדָם לְמִשְׁךְ אֱלֹיוּ וְלֶאֱהֹב אוֹתוֹ, מִחֲמַת שְׂיֵשׁ לוֹ מֹמֶז, כְּמוֹ שְׂאֲנוּ
 רוֹאִין בְּחוּשׁ, וְכְמוֹ שְׂפָתוֹב (מְשָׁלִי י"ד): "וְאוֹהָבֵי עֲשִׂיר רַבִּים". וְזֶה
 מִחֲמַת שְׂהַנְּפֵשׁ בָּאָה מִמָּקוֹם עֲלִיוֹן, שְׂהַמֹּמֶז בָּא וּמִשְׂתַּלְשֵׁל
 וּמִתְהַוֶּה מִשָּׁם. כִּי בּוֹדָאֵי הַתְּחִלַּת הַמָּקוֹם שְׂמִשְׂתַּלְשֵׁל מִשָּׁם
 הַמֹּמֶז, הוּא בּוֹדָאֵי בְּחִינַת קְדֻשָּׁה וְשִׁפְעַת קְדֻשָּׁה. וְאַחֲרֵיכֵן נִתְגַּשָּׁם
 לְמַטָּה, כְּדֵרֵךְ הַשְׂתַּלְשֻׁלוֹת, וְנִתְהַוֶּה מֹמֶז. וְעַל כֵּן הַנְּפֵשׁ תְּאָבָה
 לְמֹמֶז, מִחֲמַת שְׂהַנְּפֵשׁ בָּאָה מִמָּקוֹם שְׂהַמֹּמֶז בָּא מִשָּׁם. אֵךְ צָרִיךְ
 לְבַלִּי לְהִתְאָוֹת לְהַמֹּמֶז, כִּמְבָאָר כְּבָר כִּפָּה פְּעָמִים גְּדֹל גְּנוּת
 תְּאָוֹת מֹמֶז, רַק לְהִתְאָוֹת וְלֶאֱהֹב הַמָּקוֹם שְׂהַמֹּמֶז בָּא וּמִשְׂתַּלְשֵׁל
 מִשָּׁם כַּנ"ל. וּבְבְחִינָה זוֹ, רַבִּי מְכַבֵּד עֲשִׂירִים, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ
 רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (ערויבין פ"ו). מִחֲמַת שְׂיֵשׁ לָהֶם מֹמֶז שְׂהוּא בָּא מִמָּקוֹם
 גְּבוּהָ כַּנ"ל:

וְדַע, שְׂרְאוֹי שְׂכָל יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ לָהֶם מֹמֶז, אֵךְ יֵשׁ מִדָּה אַחַת
 שְׂמִפְסָדָת וּמְאָבְדָת מֵהֶם הַמֹּמֶז. וְהִיא מִדָּה רָעָה מְגִנָּה,
 שְׂקֻשָּׁה מְאֹד לְהַנְּצִל מִמֶּנָּה. וְאֶפְלוּ אִם יִרְצֶה אֶחָד לְהַנְּצִל מִמֶּנָּה.
 וּבְפָרֵט בְּשִׁבִיל תְּאָוֹת הַמֹּמֶז, כִּדִּי שְׂלֹא תִפְסִיד לוֹ אֶת הַמֹּמֶז, עִם
 כָּל זֶה הַמִּדָּה רָעָה הַזֹּאת מִתְגַּבְּרַת עֲלָיו בְּיִלְדוּתוֹ וּבְקִטְנוּתוֹ,
 וְעַל־יְדֵי־זֶה מִפְסָדָת מִמֶּנּוּ הַמֹּמֶז שְׂהִיָּה רְאוֹי שְׂיִהְיָה לוֹ:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תשע"ח ❦ זמור מזהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

וְהַמָּדָה רְעָה הִיא הוּא מִדַּת הַכֶּעַם, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מִפְסִיד
וּמֵאֲבֵד הַמָּמוֹן הָרְאוּי לוֹ. כִּי בְּבַחֲיִנַת שָׂרֵשׁ
הַשְּׂתִלְשָׁלוֹת שְׂמֻשְׁתִּלְשָׁלוֹת הַמָּמוֹן, מִמְּקוֹם שְׂמֻשְׁתִּלְשָׁלוֹת מִשָּׁם, הוּא
בְּחִינָה אַחַת עִם הַכֶּעַם מִמֶּשׁ. וְעַל כֵּן הַבֶּעַל דָּבָר כְּשֶׁרוֹאֶה
שְׂמֻשְׁתִּלְשָׁלוֹת וְיֹרֵד שִׁפְעַת לְאָדָם שִׁיחִיָּה לוֹ מָמוֹן, אֲזִי יוֹרֵד וּמִזְמִין לוֹ
כֶּעַם, וְעוֹשֶׂה לוֹ מְבַחֲיִנַת הַשְּׂפָעָה וְהַשְּׂתִלְשָׁלוֹת שִׁיֹּרֵד אֵלָיו
שִׁיחִיָּה לוֹ מָמוֹן, עוֹשֶׂה לוֹ מְפָנֵי כֶּעַם. כִּי הַכֶּעַם הוּא מִמֶּשׁ בְּחִינָה
אַחַת וְעֵינָן אֶחָד עִם הַמָּמוֹן, בְּמִקְוֵם שָׂרֵשׁ הַשְּׂתִלְשָׁלוֹת, וְאִין
בִּינִיָּהם שׁוֹם הַפֶּרֶשׁ. כִּי שְׁנֵיָּהֶם יוֹרְדִים מִגְּבוּרֹת, וְנִמְשָׁכִין מִמְּקוֹם
אֶחָד מִמֶּשׁ, בְּבַחֲיִנַת (אִיֹּב ל"ז): "מִצָּפוֹן זָהָב יֵאָתֶה" וּכְתִיב (יִרְמִיָּה א):
"מִצָּפוֹן תִּפְתַּח הָרָעָה" הִינֵנו בְּחִינַת כֶּעַם, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (קֹהֶלֶת י"א):
"וְהִסֵּר כֶּעַם מִלִּבֶּךָ וְהֵעִבֵר רְעָה מִבְּשָׂרְךָ":

כִּי הַמָּמוֹן וְהַעֲשִׂירוֹת הִיא בְּחִינַת חוֹמָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (מִשְׁלֵי י"ח):
"הוֹן עָשִׂיר קָרִית עֵזוֹ וּכְחוֹמָה נִשְׁגָּבָה" וְכוּ'. וְהַכֶּעַם הוּא
קֹלְקוּל הַחוֹמָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (שָׁם כ"ה): "עִיר פְּרוּצָה אִין חוֹמָה אִישׁ
אֲשֶׁר אִין מֵעָצָר לְרוּחוֹ". וְהַבֶּעַל דָּבָר כְּשֶׁרוֹאֶה שִׁיֹּרֵד לְאָדָם
הַשְּׂתִלְשָׁלוֹת שִׁפְעַת שֶׁל מָמוֹן, שֶׁהוּא בְּחִינַת חוֹמָה כִּנ"ל, אֲזִי הוּא
עוֹשֶׂה לוֹ מִזֶּה הַשְּׂתִלְשָׁלוֹת, כֶּעַם, שְׂמֻזְמִין לוֹ דָּבָר לְכֶעַם,
וְנִתְקַלְקַל בְּחִינַת הַחוֹמָה, עַל-יְדֵי הַכֶּעַם כִּנ"ל. כִּי הַכֶּעַם וְהַמָּמוֹן
הֵם בְּחִינָה אַחַת, בְּשָׂרֵשׁ הַשְּׂתִלְשָׁלוֹת כִּנ"ל. וְעַל כֵּן בְּקַל מְהֵפֵךְ
לוֹ הַשְּׂתִלְשָׁלוֹת שִׁפְעַת שֶׁל מָמוֹן, שֶׁהוּא בְּחִינַת חוֹמָה, לְכֶעַם
שֶׁהוּא הֶפֶךְ הַחוֹמָה, וְעוֹשֶׂה לוֹ מִחוֹמָה חֲמָה, שְׂמֵהֶפֶךְ הַמָּמוֹן
לְכֶעַם כִּנ"ל. כִּי תַחֲלֵת שָׂרֵשׁ הַשְּׂתִלְשָׁלוֹת הַמָּמוֹן, הוּא מְקוֹם
שְׂהַנְּפֵשׁ בָּאָה מִשָּׁם, בְּבַחֲיִנַת (דְּבָרִים כ"ד): "וְאֵלָיו הוּא נוֹשֵׂא אֶת
נַפְשׁוֹ", הַנְּאָמַר עַל מָמוֹן שֶׁל שְׂכִיר יוֹם, וְכְמוֹ שְׂכָתוֹב (אִיֹּב ה):

"בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לַחֲמִנּוֹ", וְעַל כֵּן הִנָּפֵשׁ מִתְאַוֶּה וְתֹאב לוֹ כַּנִּל. וְעַל יְדֵי כַּעַס, מְאַבֵּד נַפְשׁוֹ, בְּבַחֲיִנַת (אִיּוֹב י"ח): "טוֹרֵף נַפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ", כַּמּוּבָא בְּזִהַר (תְּצִוָּה דָּף קפ"ב):

וְדַע, שְׂאֵפְלוֹ אִם כֶּבֶר הִגִּיעַ לוֹ הַשִּׁפְעַ, וְנִתְהוָה מִמְּנָה מָמוֹן, וְכֶבֶר יֵשׁ לוֹ הַמָּמוֹן, שֶׁהוּא בְּחִינַת חוֹמָה כַּנִּל. עַל כֵּל זֶה, לְפַעֲמִים הַבַּעַל דָּבָר מְגַרֵּה אוֹתוֹ בְּכַעַס גָּדוֹל כָּל כָּף, עַד שֶׁמִּפְסִיד וּמְאַבֵּד מִמְּנּוֹ, אֲפִלּוֹ הַמָּמוֹן שֵׁיֵשׁ לוֹ כֶּבֶר. אִף שֶׁהִיָּה רְאוּי שְׂלֵא יוּכַל אֲזוֹ לְהַפְסִיד לוֹ הַמָּמוֹן עַל יְדֵי הַכַּעַס, מֵאַחַר שֶׁכֶּבֶר נִתְהוָה מִהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת הַשִּׁפְעַ מָמוֹן, וְשׁוֹב אִי אֲפִשָּׁר לְהַתְּהַפֵּךְ לְכַעַס, וְאַדְרָבָּא הַמָּמוֹן שֵׁיֵשׁ לוֹ, שֶׁהוּא בְּחִינַת חוֹמָה, רְאוּי שִׁיִּגַן עָלָיו שְׂלֵא יוּכַל לְהַפְסִיד לוֹ וּלְהַזְמִין לוֹ כַּעַס, שֶׁהוּא הַפֶּךְ בְּחִינַת חוֹמָה. עַל כֵּל זֶה, יֵשׁ כַּח בְּיַד הַבַּעַל דָּבָר לְהַתְּגַבֵּר עַל הָאָדָם בְּכַעַס גָּדוֹל כָּל-כָּף, שִׁיִּפְסִיד מִמְּנּוֹ אֲפִלּוֹ הַמָּמוֹן שֵׁיֵשׁ לוֹ כֶּבֶר. כִּי כִּשְׁהַמָּמוֹן יוֹרֵד לְאָדָם, הוּא בְּבַחֲיִנַת (תְּהִלִּים קי"א): טוֹרֵף נָתַן לִירְאָיו. וְהוּא מִהַפְּכוֹ לְכַעַס, וְנַעֲשֶׂה מִזֶּה טוֹרֵף נַפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ כַּנִּל. ה' יִשְׁמְרֵנוּ וַיִּצִילֵנוּ מִמִּדָּה הַמְּגַנָּה הַזֹּאת אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

חֹמֶר אֲסוּר כַּעַס - סח

א הִנָּפֵשׁ בָּאָה מִמָּקוֹם עֲלִיּוֹן שֶׁהַמָּמוֹן בָּא וְנִשְׁתַּלְשַׁל וְנִתְהוָה מִשָּׁם, כִּי הִתְחַלַּת הַמָּקוֹם שֶׁנִּשְׁתַּלְשַׁל מִשָּׁם הַמָּמוֹן הוּא בְּחִינַת קִדְשָׁה וְשִׁפְעַ קִדְשׁ, רַק אַחֲר־כֵּךְ נִתְנַשֵּׁם לְמִטָּה וְנִתְהוָה מָמוֹן, וְזֶה שֶׁנֶּאֱמַר עַל הַמָּמוֹן שֶׁל שְׂכִיר יוֹם: "וְאֵלָיו הוּא נוֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ" (דְּבָרִים כ"ד טו). וְעַל כֵּן הִנָּפֵשׁ תְּאֵבָה לְמָמוֹן מִחֲמַת שֶׁהִנָּפֵשׁ בָּאָה מִמָּקוֹם שֶׁהַמָּמוֹן בָּא מִשָּׁם, אִךְ צָרִיךְ לְבַלֵּי לְהַתְּאוֹת לְהַמָּמוֹן

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תספ' - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּעֲצֻמוֹ כְּמִבְּאֵר כְּבָר גָּדַל גְּנוּת תְּאַוֶּת מָמוֹן רַק לְהִתְאַוֶּת וְלֶאֱהָב
הַמָּקוֹם שֶׁהַמָּמוֹן בָּא וּמִשֶּׁתְּלַשֵּׁל מִשָּׁם כִּנ"ל:

ב דַּע שְׂרָאוּי שְׁכָל יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה לָהֶם מָמוֹן, אֲךְ יֵשׁ מִדָּה אַחַת
שֶׁמִּפְסָדֶת וּמֵאֲבֶדֶת מֵהֶם הַמָּמוֹן, וְהַמִּדָּה הַרְעָה הַזֹּאת הִיא מִדַּת
הַכַּעַס שֶׁעַל יָדָהּ מִפְסִיד וּמֵאֲבִיד הַמָּמוֹן שֶׁהִיא רְאוּי שִׁיְהִי לוֹ,
וְתִדַּע שֶׁכְּשֶׁהֵיכָר הָרַע מִסִּית אוֹתָךְ לְכַעַס תִּדַּע שֶׁבְּזֹאת הַשָּׁעָה
מִשְׁפִּיעִין לְךָ מִלְמַעְלָה אֵיזָה סֶךְ מָמוֹן וְהֵיכָר הָרַע רוֹצֵה לְקַלְקֵל
הַשָּׁפָעָה הַזֹּאת עַל־יְדֵי הַכַּעַס שֶׁהַזְמִין לְךָ שֶׁהוּא מְזִיק אֶת
הַשָּׁפַע וְהַעֲשִׂירוֹת (עֵין פָּנִים):

ג וְדַע שֶׁאִפְלוּ אִם כְּבָר הִגִּיעָה לוֹ הַשָּׁפַע וְנִתְהוּה מִמֶּנּוּ מָמוֹן
וְכָבָר יֵשׁ לוֹ הַמָּמוֹן, עַל כָּל זֶה לְפַעֲמִים הַבֵּעַל דָּבָר מְגַרָה אוֹתוֹ
בְּכַעַס גָּדוֹל כָּל כָּךְ עַד שֶׁמִּפְסִיד וּמֵאֲבִיד מֵאֵתוֹ אִפְלוּ הַמָּמוֹן שִׁישׁ
לוֹ כְּבָר. ה' יִשְׁמְרֵנוּ וַיִּצִילֵנוּ מִמִּדָּה הַמְּגַנָּה הַזֹּאת אָמֵן בֵּן יְהִי
רָצוֹן:

סֵדֶר הַיּוֹמָיִם מִנְהַר"ן הַיּוֹמָיִם:

תצ (מו) תינזק אחד בן תשע שנים היה חולה קצת שהיה לו
חולאת שקורין שטעכינים [דקירות] ושלחו אביו לרבנו זכרוננו
לברכה, וספר עמו הרבה ואמר לו מוסר נפלא. כי היו להתינזק
פחדים גדולים, ואמר לו רבנו זכרוננו לברכה מדוע תפחד עתה,
זכר נא הפחד שיהיה לך בעת שיוליכוך להבית עלמין ותשא
שם לבדך, והכל יפרדו ממך ותהיה נשאר מנח בין המתים, הלא
עכשו אתה מתירא לצאת יחידי בלילה ומה תעשה אז. וכיוצא
מזה דברים הרבה של מוסר, גם אמר לו מי הוא זה שירצה
להכוות את עצמו בעצמו. כלומר, והלא כשאתה חוטא אתה
מכונה את עצמך בידיים. כי סוף כל סוף תקבל ענשך הקשה

זֶכֶר נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

וְהֵמֶר, וְאִיךָ לֹא תַחֲוֹם עַל עֲצֻמְךָ וְאַתָּה מְכוּה אֶת עֲצֻמְךָ בְיָדַיִם מִמֶּשׁ.

אַחֲר־כֵּךְ אָמַר לוֹ סַגְלָה לְחֹלְאֲתוֹ הַנִּ"ל שְׂיִקְחוּ עִפָּר הַנְּדָרִים עַל גְּבִי הָאֲסֻקָּה וַיִּנְיְחוּ אֶת הָעִפָּר בְּאֵיזָה כְּלִי עַל הָאֵשׁ עַד שְׂיִתְלַבֵּן וַיּוּחַם הָעִפָּר הַיָּטֵב, וְאוֹתוֹ הָעִפָּר הַחֹם יִנְיְחוּ עַל צִדּוֹ וַיִּתְרַפֵּא. אַחֲר־כֵּךְ נִתְגַּדֵּל הַתִּינּוֹק וְנִשְׁאַרוּ הַדְּבָרִים שֶׁדִּבֶּר עִמּוֹ רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה תְּקוּעִים בְּלִבּוֹ, וְעַדִּין הוּא זֹכֵר אוֹתָם. וְעוֹד דְּבָרִים הַרְבֵּה סֵפֶר עִמּוֹ רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה.

מִזֶּה אָנוּ רוֹאִין אִיךָ רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה הָיָה מְסַתְּכֵל אֶפְלוֹ עַל תִּינּוֹק וְרָצָה לְהַכְנִים בּוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם לְמַעַן יִתְחִיל לְהִתְחַנֵּךְ בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְגַם יִזְכָּרם בְּגִדְלוֹתוֹ וְכִמּוֹ שְׂכָתוֹב חֲנוּךְ לַנֶּעַר עַל־פִּי דְרָכּוֹ וְכוּ'. וְעוֹד יֵשׁ דְּבָרִים הַרְבֵּה שֶׁסֵּפֶר עִם הַיָּלָד הַנִּ"ל כִּמְהָ פְּעָמִים מֵעַנִּין עָרְלַת לֵב שֶׁצָּרִיכִין לְמוֹלוֹ וְכוּ'. וְכֵן שָׁמַעְתִּי מִכַּמָּה אַנְשִׁים שֶׁהָיוּ קְטַנִּים בְּיָמֵי רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, וְסִפְרוּ לִי כִּמְהָ דְבָרִים נִפְלְאִים וְשִׂיחוֹת יְפוֹת שֶׁשָּׁמְעוּ מִמֶּנּוּ בְּקְטַנוּתָם וְעַדִּין הֵם זֹכְרִים אוֹתָם וּמְבִינִים עֲכָשׁוּ לְמַפְרָע, אִיךָ הָיָה מְרַמֵּז לָהֶם דְּבָרִים שְׂיִיטִיב לָהֶם בְּאַחֲרִיתָם:

תְּצַא (מח) בְּשָׁנַת תְּקַס"ו בֵּין כֶּסֶה לְעֵשׂוֹר יֵצֵא רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה מִהַמְּקוֹה וְאָמַר שְׁנַתְּגַלָּה לוֹ בְּעֵת הַזֹּאת מִן הַשָּׁמַיִם אִיךָ יִתְנַהֲגוּ אַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ בְּעַנְיָנֵי תַעֲנִיתִים כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם כִּמְהָ תַעֲנִיתִים צָרִיךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ לְהִתְעַנּוֹת בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, וְאִיךָ וּמָתִי יִתְעַנּוּ. וְאַחַר הַיָּמִים טוֹבִים נִכְנָסְנוּ אֵלָיו כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּיַחְוֹד וּמָסַר לְכָל אֶחָד וְאֶחָד צַעֲטָל [פְּתָק] מִתִּי יִתְעַנֶּה. וְהָיָה כָּתוּב אֶצְלוֹ צַעֲטָל בְּכַתִּיבַת יָדוֹ הַקְּדוּשָׁה אֵיזָה דְּבָרִים וְאֵינִי יוֹדֵעַ מָה, כִּי לֹא נָתַן לְרְאוֹת בְּתוֹךְ גּוֹף הַצַּעֲטָל רַק

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תספ"ב - אמר מוהר"ש"ל "צריך לציין מקומו שדף אחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

כְּשִׁישְׁבֹתִי אֶצְלוּ לְקַבֵּל הַצְעָטָל שֶׁל הַנְּהַגַת הַתְּעַנִּיתִים שְׁלִי, אֲזִי רָאִיתִי אוֹתוֹ יוֹשֵׁב עַל הַשְּׁלֶחָן וְצִעֲטָל כְּתוּב לְפָנָיו וְאִינִי יוֹדֵעַ מַה הָיָה כְּתוּב בְּתוֹכוֹ. וְהָיָה יוֹשֵׁב וְחוֹשֵׁב וּמְעִין הַרְבֵּה עַל אוֹתוֹ הַצְעֲטָל, וְהָיָה מִיַּגֵּעַ עֲצָמוֹ הַרְבֵּה קִדָּם שְׁזָכִיתִי שִׁיֵּצֵא הַדְּבָר מִפִּי בְּאִיזָה יָמִים בַּשָּׁנָה אֲנִי צָרִיד לְהַתְּעַנּוֹת. וְאַחֲר־כֵּן גָּלָה לִי הַיָּמִים שֶׁאֲנִי צָרִיד לְהַתְּעַנּוֹת בָּהֶם, וְצָוָה לְכַתְּבָם עַל הַנִּיר לְזַכָּרוֹן. וְהִזְהִיר אוֹתִי מְאֹד לְזַכָּרָם וְלִבְלִי לְאַבֵּד הַצְעֲטָל שְׁלִי.

וְצָוָה עָלֵינוּ שֶׁבְּרֵאש־הַשָּׁנָה קִדָּם שֶׁהוּא אֹמֵר תּוֹרָה בְּעֵת שֶׁהוּא מִכִּין עֲצָמוֹ לֹאמַר תּוֹרָה אֲזִי נִקְבַּל עַל עֲצָמָנוּ הַתְּעַנִּיתִים שֶׁלָּנוּ שֶׁצָּוָה עָלֵינוּ, וְאִזּוֹ בְּרֵאש־הַשָּׁנָה בַּשָּׁעַת הַכְּנָתוֹ לֹאמַר תּוֹרָה יְהִיָּה קִבְּלַת הַתְּעַנִּיתִים הַנִּ"ל עַל כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה. וְכִי שֶׁלֹּא יְהִיָּה עַל רֵאש־הַשָּׁנָה לֹא יִתְעַנֶּה כָּלֵל. וְכֵן הָיָה כְּשֶׁמָסַר הַתְּעַנִּיתִים לְשֶׁאֵר אֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמָנוּ. כִּי כָּלֵם סִפְרוּ לִי שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב עַל צִעֲטָל וְהָיָה יוֹשֵׁב וּמִשְׁתוֹמֵם בַּשָּׁעָה חֲדָא קִדָּם שֶׁאָמַר הַצְעֲטָל שֶׁל הַנְּהַגַת הַתְּעַנִּיתִים לְכָל אֶחָד. וְהָיִינוּ מְבִינִים מִדְּבָרָיו שֶׁאֵלּוֹ הַתְּעַנִּיתִים הֵם דְּבָרִים יְקָרִים וְהַנְּהַגוֹת עֲלִיוֹנוֹת מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרִי שְׁזָכִינוּ לְקַבֵּלָם וְנִמְשַׁךְ הַדְּבָר בְּעֶרְךָ שְׁתֵּי שָׁנִים.

אַחֲר־כֵּן כְּשֶׁבָּא מִלְּמַבְרַג צָוָה עָלֵינוּ שֶׁלֹּא לְהַתְּעַנּוֹת כָּלֵל. וְאָמַר הֲלֹא מִי שֶׁאִינוּ זוֹכֵה לְהִיּוֹת אֶצְלִי עַל רֵאש־הַשָּׁנָה הוּא אֵין לוֹ לְהַתְּעַנּוֹת כָּלֵל כֵּנִ"ל, וְכִי שֶׁזוֹכֵה לְהִיּוֹת עַל רֵאש־הַשָּׁנָה הוּא בּוֹדֵאֵי אֵין צָרִיד לְהַתְּעַנּוֹת כָּלֵל מֵאַחַר שֶׁזוֹכֵה לְהִיּוֹת אֶצְלִי עַל רֵאש־הַשָּׁנָה וְהַבֵּן.

וְעֵין בְּמָקוֹם אַחַר מִזֶּה מַעֲלַת מִי שֶׁזוֹכֵה לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֵאש־הַשָּׁנָה. אַחֲר־כֵּן אָמַר אֵין אַתֶּם מְרַגְּשִׁין כָּלֵל מַה שֶׁעוֹשִׂין עִמָּכֶם, כִּי בַּתְּחִלָּה צוִּיתִי אֶתְכֶם לְהַתְּעַנּוֹת וְאַחֲר־כֵּן צוִּיתִי שֶׁלֹּא

לְהַתְעַנּוֹת וְכוּ'. כְּלוּמַר כִּי בָזָה הָיָה רְאוּי לָנוּ לְהִבִּין מֵעַט
 מִגְּדֻלָּתוֹ, כִּי זֶה הָעֲנִין שְׁצִוָּה עָלֵינוּ לְהַתְעַנּוֹת יָמִים יְדוּעִים בַּשָּׁנָה
 לְכָל אֶחָד וְאֶחָד יָמִים מִיְחָדִים בְּפָנַי עֲצֻמוֹ, זֶה הָעֲנִין הוּא בְּיַד־אֵי
 דְּבַר גָּדוֹל וְהַשָּׁגָה עֲצוּמָה מְאֹד שֶׁלֹּא נִשְׁמַע מִיָּמִים קְדָמוֹנִים,
 שְׂזִכָּה אָדָם לְגִלּוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּפָרוּטְרוּט הַנְּהַגְתַּת תְּעַנִּיתִים
 לְכָל יְמֵי חַיָּיו. וְאַף־עַל־פִּי שֶׁדְּבַר זֶה גָּדוֹל וְעֲצוּם מְאֹד, זָכָה
 אַחֲר־כֵּן לְמַעֲלָה וְהַשָּׁגָה יִתְרָה, עַד שֶׁלְּפִי עֲצָם קְדָשֶׁת מַעֲלָתוֹ
 וּמְדֻרְגָּתוֹ שְׂזִכָּה אַחֲר־כֵּן, שׁוֹב אֵין אָנוּ צָרִיכִים לְהַתְעַנּוֹת אֲפֹלוֹ
 הַתְּעַנִּיתִים שְׁגָלָה לָנוּ בְּתַקְפָּה קְדָשֶׁתוֹ. וּמִי שֵׁישׁ לוֹ מַח בְּקִדְקָדוֹ
 יְכוּל לְהִבִּין מֵעַט מֵעֲצָם גְּדֻלָּתוֹ עַל־יְדֵי־זֶה וְהִבִּין. וְאָמַר שְׂאֵם יִהְיֶה
 חָל אֶחָד מִיָּמִים אֵלּוֹ בַּשָּׁבֶת אִו שְׂאָר יָמִים שְׂאֵין מִתְעַנִּין בָּהֶם,
 יִהְיֶה נְדָחָה הַתְּעַנִּית לְיוֹם שְׂלֵא־אֲחָרָיו. וְצִוָּה עָלַי לְהִיזוֹת נְזָהָר בְּאֵלוֹ
 הַחֲדָשִׁים לְקַיֵּם מִצְוֹת מַעֲשֵׂר, וּלְהַשְׁתַּדֵּל וּלְהַתְאַמֵּץ בְּכָל עֵז
 בְּמִצְוָה זֹו בְּכָל מַה דְּאֶפְשָׁר. גַּם אַחֲר שְׂפִטָּר אוֹתִי מִהַתְעַנִּיתִים
 דְּבִרְתִּי עִמּוֹ מֵעֲנִין מִצְוָה הַנִּ"ל וְאָמַר לִי שְׂאֵנִי צָרִיד גַּם עֲתָה
 לְזָהָר בָּזָה בְּכָל עֵז, וְאֲפֹלוֹ בְּכָל הַשָּׁנָה כְּלָה, רַק בְּאֵלוֹ הַחֲדָשִׁים
 הַנִּ"ל יוֹתֵר וְיוֹתֵר:

סדר לקווי ענינות היומיומי:

מִז וְאֲפֹלוֹ מִי שְׂנַפֵּל חַם וְשָׁלוֹם מְאֹד מְאֹד וּמְנַח בַּשָּׂאוֹל־תְּחִתִּיזוֹת
 חַם וְשָׁלוֹם, אַף־עַל־פִּי־כֵן יֵשׁ לוֹ תַקְנָה גְּדוֹלָה עַל־יְדֵי הַצְּדִיק הַגָּדוֹל
 הַאֲמִתִּי, כִּי עַל־יְדוֹ יְכוּלִין הַכֹּל לְקַבֵּל חִיּוֹת מִהַקְּדוּשָׁה בְּכָל מְקוֹם
 שְׂהֵם. עַל־כֵּן בְּאֲמַת אֵין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל קִיּוּן יְאוּשׁ אֵין גָּאָר
 נִיט פֶּאָר הַאֲנִדִּין וְאֵיד שְׂהוּא, אֲפֹלוֹ אֵם נָפֵל לְמְקוֹם שְׂנַפֵּל,
 רְחֻמָּא לְצִלָּן, אַף־עַל־פִּי־כֵן, מֵאַחֲר שְׂמַחֲזִיק אֶת עֲצֻמוֹ בְּמַה
 שְׂהוּא, עַדִּין יֵשׁ לוֹ תַקְוָה לָשׁוּב וּלְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְהַעֲקָר הוּא:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תספ"ד - אמר מוהר"ש"ל "צריך לציין מקומו שיהיה מצד אחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

"מבטן שאול שועתי" (יונה ב, ג), כי גם צעקה משאול אינה נאבדת לעולם, ויצעק ויצעק ויצעק ולא יתיאש עצמו מן הצעקה לעולם, רק יצעק ויתחנן לפני השם יתברך תמיד, יהיה איד שיהיה, עד ישקיף וירא ה' משמים (שם).

מג אפלו בשאול תחתיות יכולים להיות סמוכים אליו יתברך. מד אם אתה מאמין שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן (שם קיב).

השגות והתנוצצות אלהות

א זה שאנו רואים, שלפעמים נתלהב האדם בתוך התפלה ואומר כמה תבות בהתלהבות גדול, זה בהמלת ה' עליו, שנפתח לו אור אין-סוף והאיר לו; וכשרואה אדם התנוצצות הזאת, אף-על-גב דאיהו לא חזי, מזלה חזי תכף נתלהב נפשו לדבקות גדול, לדבק את עצמו באור אין-סוף; וכשעור התגלות אין-סוף, לפי מנין התבות שנפתחו והתנוצצו כל אלו התבות אומר בדבקות גדול ובמסירת נפשו ובבטול כחותיו; ובשעה שנתבטל לגבי אין-סוף, הוא בבחינת "ולא ידע איש", שאפלו הוא בעצמו אינו יודע מעצמו. אבל זאת הבחינה צריך להיות רצוא ושוב, כדי שיתקיים ישותו, שלא יסתלק קדם זמנו, חס ושלום; כי הקדוש-ברוך-הוא רוצה בעבודתנו, בשביל זה צריך שלא ישאר כן, אלא עד עת שיבוא הקדוש-ברוך-הוא בעצמו ויטל נשמתו, אזי יתבטל באין סוף בתכלית כפי מה שיזכה (ליקו"מ סימן ד).

סדר שיחות הר"ן היחסי:

רפח שמעתי שפעם אחת אמר לאיש אחד בזו הלשון (אבות ב"י שבת קנג): 'שוב יום אחד לפני מיתתך, ודחק ומשך תבת יום אחד וכונתו היה לענין מה שמפיל את האדם מה שקדם לו ומה

שְׁלֵאַחֲרָיו דְּהֵינּוּ מַה שְּׁרוּאָה שְׁלִפְעָמִים מִתְעוֹרֵר קָצֵת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל קֹדֶם וְאַחַר כָּךְ הָיָה מַה שְּׁהָיָה, כְּפִי מַה שְּׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד לְפִי בְּחִינַתּוֹ וּמַחֲמַת זֶה נוֹפְלִים רַבִּים מִעֲבוּדַתָּם כִּידוּעַ וְעַל זֶה אָמַר רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, לְהֵאִישׁ הַנִּ"ל וְגָעַר עָלָיו וְאָמַר: שׁוּב יוֹם אֶחָד לְפָנַי מִיַּתְתֶּךָ כְּלוּמַר שְׂאֵפְלוּ אִם לֹא תִזְכָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ קֹדֶם שְׁתַּמּוּת כִּי אִם לָשׁוּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם אֶחָד בְּלִבְד גַּם זֶה טוֹב מְאֹד וְיִקָּר מְכָל הַזֶּן, כִּי מַה יִתְרוֹן לְאָדָם מְכָל עֲמָלוֹ וְלֹא יִשָּׂאֵר לוֹ מְכָל יַגִּיעָתוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו כִּי אִם זֶה הַיּוֹם שְׂשָׁב לָהּ וְזֵהוּ "שׁוּב יוֹם אֶחָד לְפָנַי מִיַּתְתֶּךָ" כַּנִּזְכָּר לְעִיל וְהַבֵּן:

רַפֵּט אָמַר לְאֶחָד שְׁמִי שְׂאִינּוּ לְהוֹט וְנִבְהַל לְהוֹן, וְאִינְנוּ נוֹשֵׂא וְנוֹתֵן יוֹתֵר מְכָפִי מְמוֹנּוּ שְׂיִישׁ לוֹ, רַק עוֹשֶׂה מִשָּׂא וּמִתֵּן בְּאֶמוּנָה בְּמְמוֹנּוּ לְבַד וְאִינּוּ לוֹוֶה מֵאַחֲרִים לַעֲשׂוֹת מִשָּׂא וּמִתֵּן גְּדוֹל, זֵהוּ מְקַיִם (דְּבָרִים וִיח): "וּבְכָל מְאֻדֶּךָ" גַּם אָמַר לְאֶחָד, שְׂכַשְׁנוֹתֵנִין חֲמִשׁ לְצַדִּיקָה מְמוֹנּוּ הוּא מְקַיִם וּבְכָל מְאֻדֶּךָ:

רַצ שְׂמַעְתִּי בְשִׁמּוֹ, שְׂהַצַּדִּיק הַגְּדוֹל בְּהַדְּבוּר שְׂהוּא מְדַבֵּר, נִכְלָלִין בּוֹ כָּל הַדְּבוּרִים הַצַּרִּיכִין אֵל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְכָל הַדְּבָרִים שְׂצָרִיךְ כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וְזֵהוּ (דְּבָרִים אִיא): "אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֵל כָּל יִשְׂרָאֵל" שְׂהַדְּבוּרִים שְׂדַבֵּר מֹשֶׁה נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ דְּבָרִים אֵל כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מְצָא בּוֹ מַה שְׂצָרִיךְ כַּנִּזְכָּר לְעִיל:

רַצָּא מְצָאתִי בְּסִפְר "לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי" עֲנִין אֶחָד שְׂלֹא נִדְפַס עַדִּין וְזֵהוּ: דַּעֲשֶׁבְכָל דּוֹר וְדוֹר נִתְחַדְּשִׁין בּוֹ חֲלָאִים חֲדָשִׁים רַחֲמָנָא לְצַלֵּן בְּבְחִינַת (קִהְלֵת אִיח): "יוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מִכְּאוּב" הֵינּוּ מַחֲמַת שְׂבְכָל דּוֹר שְׂבָא מְאַחַר נִתּוּסַף הַדַּעַת שְׂל הַפִּילוֹסוֹפִים כִּי בְּכָל דּוֹר בָּאִים עַל חֲכָמוֹת חֲדָשׁוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יוֹסִיף מִכְּאוּב, שְׂנִתְחַדְּשׁוּ חֲלָאִים חֲדָשִׁים רַחֲמָנָא לְצַלֵּן ה' יַצִּילֵנוּ:

הגה או שיש לו מיחוש שמצטער וחלה ממנו כל גופו שאז אע"פ שהולך כנפל למשכב דמי [המגיד פ"ב] אומרים לעכו"ם לעשות לו רפואה אבל אין מחללין עליו את השבת באיסור דאורייתא אפילו יש בו סכנת אבר. ולחלל עליו ישראל באיסור דרבנן בידיים יש מתירים אפילו אין בו סכנת אבר ויש אומרים שאם יש בו סכנת אבר עושין ואם אין בו סכנת אבר עושין ויש אומרים שאם אין בו סכנת אבר עושין בשינוי ואם יש בו סכנת אבר עושין בלא שינוי ויש אומרים אפילו יש בו סכנת אבר אין עושין לו דבר שהוא נסמך למלאכה דאורייתא ודברים שאין בהם סמך מלאכה עושין אפילו אין בו סכנת אבר ודברי הסברא השלישית נראין: הגה מותר לומר לעכו"ם לעשות תבשיל לקטן שאין לו מה לאכול דסתם צרכי קטן כחולה שאין בו סכנה דמי (ר' ירוחם ני"ב ח"ט ורמב"ן ורשב"א) וכל שאסור לעשותו ע"י ישראל אפילו ע"י החולה בעצמו אסור אבל כשעושה לו העכו"ם מותר לחולה לסייעו קצת דמסייע אין בו ממש (ב"י גמ' ביצה דף כ"ב): (ית) הקיז דם ונצטנן עושים לו מדורה אפילו בתקופת תמוז: (יט) חולה שאין בו סכנה מותר בבישולי עכו"ם: (כ) אין נותנין יין לתוך העין וליתנו על גביו אם פותח וסוגר העין אסור ואם אינו פותח וסוגר מותר ורוק תפל אפילו על גביו אסור דמוכחא מלתא דלרפואה קעביד: (כא) שורה אדם קילורין מערב שבת ונותן על גבי העין בשבת שאינו נראה אלא כרוחץ והוא דלא עמיץ ופתח ולא חיישינן משום שחיקת סממנים דכיון שלא התירו לו לשרותן אלא מערב שבת איכא היכרא:

סֵדֶר לְקוּטְיֵי תַּפְּלֵי הַיּוֹמִי:

תַּפְּלָה פז תתקכ: ומיוסד ע"פ תורה קל"ג { "אֵלֶיךָ ה' נִפְשֵׁי אֲשָׁא", רבונו של עולם זכני ברחמיך למסור נפשי על קדושת השם בְּאַמַּת בְּכָל עֵת תָּמִיד, וּבְפָרֵט בְּשַׁעַת "קְרִיאַת שְׁמַע" בְּעֵת

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תספח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

קִבַּלְתָּ עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם, שְׂאֵזְכָּה לְיַחַד שְׁמֶךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד בְּעָרְב
וּבבֹקֶר בְּמִסִּירַת נְפֶשׁ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאַמֶּת בְּכָל לֵב, בְּשִׂמְחָה
וְחֵדוּה גְדוֹלָה, וְאֵזְכָּה לְקַבֵּל עָלַי בְּאַמֶּת כָּל הָאֲרָבַע מִיתוֹת בֵּית דִּין
סְקִילָה שְׂרִפָּה הָרֶג וְחֶנֶק בְּעֵת שְׂאֵנִי מִיַּחַד שְׁמֶךָ בְּכָל יוֹם, שְׂאֵהִיָּה
מְרַצָּה בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם לָמוֹת בְּכָל הַמִּיתוֹת וְלִסְבֹּל כָּל הַיְסוּרִים
וְהָעֲנוּיִים בְּשָׁבִיל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְתַעֲזֹרְנִי בְּכֹחַךְ הַגָּדוֹל
וְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֵזְכָּה לְחַזֵּק אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּעֵינַי הַמְסִירַת נְפֶשׁ
בְּאַמֶּת בְּמַחְשָׁבָה חֲזָקָה וְתַקִּיפָה בְּכָל הַכּוֹחוֹת שִׁישׁ בְּמַחְשָׁבָה
בְּפָנִימִיּוֹת וְחִיצוֹנִיּוֹת וּלְצִיר בְּמַחְשַׁבְתִּי כָּל הַמִּיתוֹת וְהָעֲנוּיִים
בְּצִיּוֹר גָּמוֹר, בְּמַחְשָׁבָה חֲזָקָה וְתַקִּיפָה, בְּבִטּוֹל כָּל הַהֲרַגְשׁוֹת עַד
שְׂאֲרֵגִישׁ בְּמַחְשַׁבְתִּי וּמוֹחִי צֶעַר הַמִּיתָה וְהָעֲנוּיִים מִמֶּשׁ כְּאֵלוֹ
מְמִיתִים וּמִיְסָרִים אֹתִי בְּמִיתוֹת וְיְסוּרִים אֵלֹהֵי מִמֶּשׁ בְּשָׁבִיל קְדוּשַׁת
שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַד שְׁכַמְעַט תֵּצֵא נַפְשִׁי חַם וְשָׁלוֹם וְלֹא יִהְיֶה
שׁוֹם חֲלוֹק אֶצְלִי בֵּין יְסוּרֵי הַמִּיתָה מִמֶּשׁ, וּבֵין יְסוּרֵי הַצִּיּוֹר
בְּמַחְשָׁבָה וְהַקְּבָלָה בְּלֵב, עַד שְׂאֵהִיָּה מְכָרָח לְהַתְגַּבֵּר לְהַפְסִיק
הַמַּחְשָׁבָה מְעַט, בְּעֵת שְׂאֲרָאָה וְאַבְחִין שְׁקָרוֹב שְׂתֵצֵא נַפְשִׁי מִמֶּשׁ
חַם וְשָׁלוֹם, כְּדִי שְׁלֹא אָמוֹת בְּלֹא עֵתִי חַם וְשָׁלוֹם וְאַתָּה תַעֲזֹר
וְתוֹשִׁיעַ לִי וְתוֹרְנִי וְתִלְמִדְנִי לְהַתְנַהֵג בְּזֶה כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת,
לְקַבֵּל הַמְסִירַת נְפֶשׁ בְּאַהֲבָה בְּאַמֶּת בְּשָׁבִיל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וּלְצִיר
בְּמַחְשַׁבְתִּי הַמִּיתָה וְהַיְסוּרִים בְּמַחְשָׁבָה חֲזָקָה כָּל כֶּף עַד שְׂאֲרֵגִישׁ
צֶעַר הַמִּיתָה וְהַיְסוּרִים מִמֶּשׁ, וְלִהְיֶיחַ בְּסוֹף הַמַּחְשָׁבָה לְהַפְסִיקָה
מְעַט מִצִּיּוֹר הַחֲזָק שֶׁל יְסוּרֵי הַמִּיתָה בְּעֵת שִׂיְהִיָּה הַדָּבָר קָרוֹב
שְׂתֵצֵא נַפְשִׁי לְגַמְרִי, כִּי אֵין זֶה רַצוֹנְךָ לְסַלֵּק הַנְּפֶשׁ קִדְמָה הַזְּמַן חַם
וְשָׁלוֹם:

תתקבא: רבוננו של עולם מלא רחמים אדון כל, קדוש על כל

הַקְדָּשׁוֹת, אֶתְּהָ יוֹדַע אֲשֶׁר בְּעֵצָם תִּקַּף גְּלוּתֵנוּ עִתָּהּ בְּכָלֵל וּבְפָרְט, אֵין לָנוּ שׁוּם סְמִיכָה כִּי אִם עַל כַּח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַמוֹסְרִים נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאַמֶּת, כַּאֲשֶׁר גְּלִיתָ לָנוּ עַל-יַדֵּי חַכְמֵי הַקְּדוֹשִׁים וּבִכֵּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ, וּזְכֵנוּ לְהַכְלִיל בְּצְדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלֹהִים, כִּי לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לֵב, וְאֶתְּהָ יוֹדַע שְׂאֲנַחֵנוּ כִּלְנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְרַצֶּה בְּאַמֶּת לְמִסֵּר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, כַּאֲשֶׁר שָׁמְעָנוּ בְּאָזְנֵינוּ, מִכַּפָּה וְכַפָּה אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים וְקִלֵּי עוֹלָם שָׁמְתוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם וְסָבְלוּ עֲנוּיִים וַיִּסְוִרִים קָשִׁים בְּשִׁבִיל קְדֻשַׁת שְׂמֵךְ הַגָּדוֹל, וְגַם אֲנָכִי הִדַּל בְּמַעֲשֵׂים, הָרַשׁ וְהַנְּבִזָּה, בְּעֵצָם גְּשָׁמִיּוֹתֵי, וְתִקַּף תַּאֲוֹתֵי, וְרַבּוּי עוֹזְנוֹתֵי, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מְרַצֶּה בְּאַמֶּת לָמוֹת מִיָּד עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְהִנְנִי מְקַבֵּל עָלַי בְּאַמֶּת בְּכָל לֵב וְנַפְשׁ סְקִילָה שְׂרַפָּה הֶרֶג וְחַנֵּק בְּשִׁבִיל קְדֻשַׁת שְׂמֵךְ הַגָּדוֹל וְאִם אֵינִי זוֹכֶה עֲדִין לְמַחְשָׁבָה זָכָה וְחֻזְקָה כָּל כֶּף, עַד שְׂאֲרֵגִישׁ צֶעַר הַמִּיתָה מִפֶּשׁ עַל-יַדֵּי הַקְּבָלָה וְהַצִּיּוֹר בְּמַחְשָׁבָה, אֶף עַל פִּי כֵן אֲנִי מְרַצֶּה בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם לָמוֹת מִיָּד עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם עַל כֵּן חוּם וְחֵנֶנּוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ, שְׂיִהְיֶה גַם מְסִירַת נַפְשָׁנוּ חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצֶּה לְפָנֶיךָ בְּתוֹךְ כָּלִיּוֹת נַפְשׁוֹת הַצְּדִיקִים וְהַקְּדוֹשִׁים שְׁמָסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדֻשַׁת הַשֵּׁם בְּאַמֶּת וְעַל יַדֵּי זֶה תַּעֲלֶה אֹתָנוּ מִנְּפִילְתָנוּ וִירִידְתָנוּ וְגְלוּתֵנוּ בְּכָלִיּוֹת וּבְפָרְטִיּוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת וּתְקַרְבֵנוּ אֵלֶיךָ בְּאַהֲבָה, וְתַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, חֵישׁ קַל מְהֵרָה, וְתַעֲלֶה אֹתָנוּ מִעֲלָה מִעֲלָה, עַד שְׂנִזְכָּה לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שְׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שְׂנִזְכָּה לְחֻזֵק הַמַּחְשָׁבָה כָּל כֶּף בְּשַׁעַת הַמְּסִירַת נַפְשׁ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, עַד שְׂנִזְכָּה צֶעַר הַמִּיתָה מִפֶּשׁ בְּעַת הַקְּבָלָה וְהַצִּיּוֹר בְּמַחְשָׁבָה וְנִזְכָּה לְכוּן תְּמִיד בְּכָל יוֹם בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע עֶרֶב וּבִקְרֵי, שְׂאֲנוּ מוֹסְרִים

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ביתאמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל
זק נתן ולא יעבור" ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

נְפִישֵׁינוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאַמַּת בְּמַחֲשָׁבָה חֲזָקָה וְתַקִּיפָה כְּכֹל אֲשֶׁר
בְּקִשְׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ אֲדוֹן מְלֵא רַחֲמִים, עַד שְׁנִזְכָּה בְּעֵת שִׁיגִיעַ קִצְנוּ
לְהַפְטֵר מִן הָעוֹלָם, שְׁנִזְכָּה אֲזִי לְמוֹת מִמֶּשׁ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאַמַּת
בְּכָל לֵב בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה וְתִהְיֶה מִיתָתֵנוּ כַּפָּרָה עַל כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַעֲלֶה נְשִׁמוֹתֵינוּ אֵלֶיךָ זָכָה וְנִקְיָה וְיִהְיוּ נַפְשׁוֹתֵינוּ
וְרוּחֹתֵינוּ וְנְשִׁמוֹתֵינוּ צְרוּרִים בְּצָרוּר הַחַיִּים אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ, וְלֹא
יִיעוֹל בְּכֶסֶף קָמָךְ:

תתקב: ואם בעוונותינו הרבים ובפשעינו העצומים אין כח
במסירת נפשנו על קדושת השם להעלות אותנו מנפילותינו
וירידותינו ונלותנו, אשר ירדנו מטה מטה בגשמיות ורוחניות
בכלליות ובפרטיות, כמו שכתוב: "ותרד פלאים אין מנחם לה",
כאשר אתה יודע מעמד ומצב של ישראל עתה בסוף הגלות המר
הזה, ומה שעובר בכל יום על כל אחד ואחד בפרט: